

Θαύματα της Αγίας Άννας σε Τούρκους στο Βόρρι της Προποντίδας

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)



(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Από τον Μαρμαρά είχαν φέρει στην Αγία Άννα [στο Βόρρι της Προποντίδας] έναν τρελλό να γίνη καλά. Είχε τρέλλα μεγάλης μορφής. Έπαιρνε την μητέρα του και την βουτούσε στην θάλασσα να την πνίξη.



Κάποια μέρα, την ώρα που γινότανε ο αγιασμός, ο άρρωστος με την εικόνα επάνω στο κεφάλι του τον τραβούσε προς την θάλασσα.

Πέρασαν μπροστά από έναν Τούρκο. Τότε λέει ο Τούρκος, έχουν οι γκιαούρηδες ένα ξύλο και τους κτυπά.

Αμέσως η εικόνα άφησε τον άρρωστο και έπιασε τον Τούρκο.

Εκείνος τότε φοβήθηκε πολύ που είπε:

- Σε πιστεύω και σε προσκυνώ, Αγία Άννα, ήμαρτον, συγχώρεσέ με.

Κατόπιν ρωτάει τον παπά τι να φέρη στην Αγία Άννα. Εκείνος του είπε ό,τι θέλεις.

Πράγματι, ο Τούρκος έφερε ό,τι του είπε ο παπάς.

Προς ένδειξιν ευγνωμοσύνης του εις την Μεγαλόχαρη, εβαπτίσθη χριστιανός.

Επίσης και ο τρελός έγινε καλά.

Δυο Τούρκοι ψάρευαν στην παραλία του χωριού Βόρρι κοντά στο Μοναστήρι.

Την ώρα εκείνη η Αγία Άννα είχε έναν άρρωστο και τον πήγαινε στην θάλασσα.

Τότε λέει ο ένας Τούρκος στον άλλον (ο Τούρκος που είπε τα λόγια αυτά λεγόταν Ναζιφάκης [μάλλος Τουρκοκρητικός]):

- Έχουν οι γκιαούρηδες δυό τάβλες καρφωμένες και ένα τσίγκο και κτυπάνε και κοροϊδεύουν τον κόσμο!

Τότε φεύγει η εικόνα της Αγίας Άννης ως εκ θαύματος, από τα χέρια του αρρώστου και άρχισε να κτυπά τον Τούρκο και του έκανε το κορμί γεμάτο πληγές.

Από το κτύπημα τότε εκείνος ζήτησε συγχώρεση από την Αγία Άννα και ότι θα έφερνε ένα δοχείο λάδι στην γιορτή της.

Το κορμί του δεν γιατρευότανε από τις πληγές γι' αυτό ζήτησε από μία χριστιανή να πάη το λάδι στην Αγία Άννα και να του φέρη λίγο αγιασμό να περάσουν οι πληγές του.

Η χριστιανή όμως δεν του πήγε τον αγιασμό, φοβούμενη μην τον πετάξη. Του πήγε όμως λίγο νερό από το πηγάδι που είχε στο προαύλιο το Μοναστήρι.

Εκείνος όμως το θεώρησε για αγιασμό και το έβαζε στις πληγές του και έτσι έγινε καλά.

Από τότε της πήγαινε ο ίδιος το λάδι που της είχε τάξει.

Ένας Τούρκος ονομαζόμενος Έτεμ έκλεψε ένα τραπεζομάντηλο από την Αγία Άννα και το έκανε νυκτικό του παιδιού του.

Μόλις το φόρεσε το αγοράκι και ξάπλωσε, πήρε φωτιά το νυκτικό χωρίς να πάθη το παιδί τίποτα απολύτως, αλλά φοβήθηκε τόσο πολύ που αρρώστησε βαρειά.

Τότε η μητέρα του παιδιού πήγε σε μία χριστιανή, την Ξαφένια και την παρακάλεσε να της πάη λίγο από το αγίασμα της Αγίας Άννης, μήπως και γίνη καλά το παιδί της.

Η χριστιανή φοβήθηκε να της πάη αγίασμα της Τουρκάλας, της πήρε όμως λίγο

νερό από το πηγάδι που είχε το Μοναστήρι στο προαύλιό του. Εκείνη όμως το νόμισε για αγιασμό και το έδωσε στο παιδί της και πράγματι έγινε καλά.

Από τότε το παιδί το έστειλαν στο ελληνικό σχολείο και έκανε παρέα μόνο με τα παιδιά των χριστιανών. Ήθελαν να το κάνουν χριστιανό, αλλά έγινε ο διωγμός των Ελλήνων και έτσι παρέμεινε Τούρκος.

Από τα τόσα θαύματα που είχε κάνει η Αγία Άννα, οι Τούρκοι την προσκυνούσαν και την εδόξαζαν. Και όταν έγινε ο πρώτος διωγμός των Ελλήνων, το 1912, και έφυγαν οι χριστιανοί από το χωριό Βόρρι και έμειναν μόνο Τούρκοι, το καντήλι της Αγίας Άννης ποτέ δεν έσβησε. Το άναβαν οι Τούρκοι.

Σήμερα η θαυματουργός εικόνα της Αγίας Άννας από το Βόρρι της Προποντίδας βρίσκεται στον Ιερό Ναό Αγίου Κωνσταντίνου και Ελένης και Αγίας Άννας στον προσφυγικό συνοικισμό Αιγίου στην λεωφόρο Νικολάου Πλαστήρα.

Από την ανάρτηση «Αγία Άννα και θαυματόβρυτος αυτής εικών», Αίγιον, 1980 η οποία βρίσκεται στην ιστοσελίδα: http://users.uoa.gr/~nektar/orthodoxy/agiologion/agia_anna_2.htm#02